

ת"פ (באר שבע) 14825-12-22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' דניאל שרבטוב (עציר) - הובא

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 14825-12-22 מדינת ישראל נ' שרבטוב(עציר)

לפני כבוד השופט ערן צברי

המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עוה"ד שגיא אבנעים והמתמחה אלכס רוסקוביץ

נגד

הנאשם דניאל שרבטוב (עציר) - הובא על ידי שב"ס
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור חיימוביץ'

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום, המייחס לו עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, וכן בכתב אישום מתוקן שצורף (ת"פ (שלום ב"ש) 7487-10-21) בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], נהיגה תחת השפעת סמים לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה, ונהיגת רכב מנועי ללא ביטוח לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל - 1970, ובכתב אישום מתוקן נוסף שצורף (ת"פ (שלום ב"ש) 28693-10-21) בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ונהיגת רכב מנועי ללא ביטוח לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל - 1970.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הורשע הנאשם בכך שבתאריך 30/08/2021 בשעה 11:52 הגיע לקופת חולים "כללית" בשכונה ד' בדימונה, נכנס לחדרו של ד"ר נימר אלעוקה וביקש ממנו אישור מחלה רטרואקטיבי, ולאחר שהאחרון סירב איים החל להתלהם ואיים עליו כי הוא "יודע כיצד לטפל בו ואיך לגרום לו לספק את אישור המחלה" וכן כי "אם אתה גבר בוא תצא בחוץ" וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

3. בכתב האישום שצורף (פ"ל (תעבורה ב"ש) 7487-10-21) הורשע בכך שבתאריך 26/12/2020 סמוך לשעה 03:05 נהג ברכב ברחוב סנהדרין 18 בבאר שבע בהיותו שיכור לאחר שנמצא בבדיקת שתן THC-oic acid ברמה של 1199 ng/m (תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנביס), כאשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה וכשרכבו ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

4. בכתב האישום המתוקן הנוסף שצורף (ת"פ (שלום ב"ש) 28693-10-21) הורשע בכך שבתאריך 03/11/2020 סמוך לשעה 02:30 נהג בשכונת רותם בעיר ערד ברכב כאשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה וכשרכבו ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

5. במעמד הצגת ההסדר הציגו הצדדים הסדר עונשי אשר נוסח כדלקמן - **"נעתור במשותף להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות ככל והנאשם ימצא מתאים ונטען באופן חופשי לגבי הרכיבים הנוספים: מאסר על תנאי, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי, קנס והתחייבות"**. עוד במעמד ההסדר הבהירו הצדדים כי הנאשם מרצה עונש מאסר והוא עתיד להשתחרר ממנו במהלך חודש מאי 2024, ועל כן הפנה בית המשפט את הממונה על עבודות השירות לעניין זה.

6. התקבלה חוות דעת אשר מצאה את הנאשם כשיר לעבודות שירות, אלא שהוא נעצר בתיק אחר. מאחר שהוא לא יכול בפועל לבצע את עבודות השירות נוכח מעצרו, טענו הצדדים לעונש בדיון בפני.

עיקר טיעוני הצדדים

7. בטיעוניה לעונש טענה באת כח המאשימה כי במעמד כריתת ההסדר והצגתו בבית המשפט לא היו ערים למאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים וכן לעונש פסילה מותנה בר הפעלה. על כן ביקשה להפעיל את המאסר המותנה בחופף למאסר שיושת על הנאשם ואת עונש הפסילה להפעיל לצד עונש פסילה בפועל לתקופה קצרה יחסית. נוכח הערתי כי הוא לא הורשע בעבירה בניגוד לפקודת הסמים, ועל כן אין אפשרות לעתור להפעלת המאסר המותנה והפסילה המותנית חזרה בה באת כח המאשימה מטיעוניה בעניין זה, ביקשה לאמץ את הסדר הטיעון בהיותו סביר בנסיבות העניין מאחר שהנאשם נטל אחריות צירף תיקים שהיו תלויים ועומדים כנגדו, וניקה שולחן. כמו כן ביקשה להטיל בנוסף מאסר על תנאי, פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, קנס והתחייבות.

8. ב"כ הנאשם פתח דבריו ואמר כי אכן נכרת הסדר טיעון בין הצדדים אך בהסדר ישנה התייחסות לכך שככל שהוא ימצא מתאים העונש ירוצה בעבודות שירות. הנאשם נמצא מתאים אך לא יכול לבצע עבודות שירות נוכח מעצרו המחודש. מאחר שלא דומה מאסר ממש מאחורי סורג ובריח למאסר בעבודות שירות, הוא סבור שיש לאזן את העתירה ולשקלל אותה מחדש כך שתושג על הנאשם תקופת מאסר רכה יותר.

ביחס לבקשה לפסול את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, ביקש להימנע מכך מאחר שהנאשם פעל לרפא את הפגם והוציא בדצמבר 2024 רישיון נהיגה (נ/1), והציג פסקי דין אחרים במסגרתם בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון הוטל עונש פסילה של שלושה חודשים ולא מעבר לכך. חלף זמן ניכר מאז האירועים בכתבי האישום, ולכן יש להותיר לו אופק טיפולי.

במהלך הטיעונים הפניתי את הצדדים לכך שבעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] יש עונש פסילה מינימלי של שנתיים וזאת בהתאם להוראת סעיף 39א לפקודת התעבורה לפיה - **"הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים...אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר"**.

בעניין זה השיב ב"כ הנאשם כי המאשימה לא עתרה להטלת עונש פסילה לתקופה האמורה והדבר בא ביוזמת בית המשפט, וכן כי יש נימוקים כבדי משקל שמצדיקים הימנעות מפסילה לתקופה האמורה וביניהם מאמץ הנאשם לקבל רישיון נהיגה והימנעות מפגיעה קריטית בו לאחר שישתחרר ממאסר/מעצר. עוד טען כי אין מניעה שעונש הפסילה יהא חלקו בפועל וחלקו על תנאי.

9. בשל טיעוני ב"כ הנאשם החורגים מגדרי הסדר הטיעון אפשרתי למאשימה להשלים טיעוניה. בעניין זה ציינה כי כשם שהמאשימה צריכה לכבד הסדרי טיעון כך גם נאשמים ובאי כוחם. על כן ביקשה לאמץ את ההסדר **כלשונו** ולתקופת המאסר המוסכמת.

10. הנאשם בדברו האחרון ביקש לתת לו הזדמנות ולהימנע מפסילתו מלהחזיק ברישיון נהיגה וזאת מאחר שבגיל בוגר יחסית פעל להוצאתו, סובל מפוסט-טראומה שנבעה מאירוע דקירה בו נפגע לפני מספר שנים, נטל סמים על מנת לשכך את הכאבים מהם סובל, ופועל לקבל רישיון שימוש בקנאביס רפואי. עוד ציין כי הוא אב לילדים והגם שבעבר הורשע בעבירה של סחר בסמים, מדובר בעבודה כשליח "טלגראס" במסגרתו ביקש להתפרנס ולא היה סוחר הסמים שעמד בקשר עם הלקוחות.

חשיבות כיבוד הסדרי טיעון בין הצדדים

11. ככלל, הפסיקה התייחסה במקומות שונים ליחס שבין הסדר טיעון לבין תיקון 113 בנוגע להתווית דרכי הענישה, כאשר התפיסה הרחבה הינה כי יש מקום להידרש למתחם ענישה בהיותו אמת מידה לשאלת סבירות העונש המוסכם אליו הגיעו הצדדים -

"סבורני כי עלינו לדחות את טענת המערער לפיה שגה בית משפט קמא בקבעו מתחם ענישה שהרף העליון שלו גבוה יותר מטווח הענישה שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון. בקביעת מתחם הענישה בית המשפט אינו כבול להסכמות הצדדים, והוא מוסמך, ואפילו נדרש, לקבוע את מתחם הענישה הראוי בהתאם להוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין ובהתייחס לנסיבות המקרה שלפניו (ראו: ע"פ 1548/18 גיא נ' מדינת ישראל, פסקה 19 [פורסם בנבו] (28.11.2018); ע"פ 921/17 זעילה נ' מדינת ישראל, פסקאות 16-17 [פורסם בנבו] (28.5.2017)). אם לא כך יהיה, שיקול דעתו של בית המשפט לדחות הסדרי טיעון אשר נערכים בין הצדדים יישלל ממנו מניה וביה - תוצאה

בלתי-רצויה ומנוגדת להלכה פסוקה (ראו: ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל, פסקה 19 [פורסם בנבו] (6.12.2018); ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 [פורסם בנבו] (4.12.2013) (להלן: עניין פלוני)).

ע"פ 7850/21 איאד דסוקי נ' מדינת ישראל (נבו 9.6.2022)

12. העניין הוא שבפני ב"כ הנאשם מבקש לסגת מהסדר הטיעון וזאת מנימוקים הקשורים בפער שבין היות הנאשם עצור ולא משוחרר ומשכך הוא לא יכול לבצע את עבודות השירות למרות שנמצא מתאים להם.

13. אלא שבקשתו עשויה לפתוח לחלוטין את שאלת משרעת הענישה אליה יהא הנאשם חשוף, והיא מתעלמת מכך שלפחות אחד מכתבי האישום תוקן במסגרת ההסדר (ת"פ (שלום ב"ש) 28693-10-21) תוך שהמאשימה לקחה בחשבון את שיקוליה, והגיעה להסכמה עונשית מדויקת.

14. הטיעון לפיו בהסדר עצמו אין התייחסות למצב בו הנאשם יעצר מחדש בתיק אחר, ועל כן לא יוכל לבצע עבודות שירות, מתחמק מעיקר ההסכמה. ההסכמה כפשוטה היא כי אם הנאשם יוכל לבצע את תקופת המאסר בעבודות שירות - בין משיקולי הממונה על עבודות השירות ובין בשל עניין אחר - הוא ירצה את התקופה בדרך זו. אחרת, תרוצה התקופה מאחורי סורג ובריח ממש. אין לבוא למאשימה בטרוניה כי לא נכתב שאם הנאשם יהיה עצור בתיק אחר, הרי שההסכם לא בתוקף. בעניין זה, בכל הכבוד, הנאשם צריך להלין על עצמו, ועל עצמו בלבד. המאשימה נהגה בהגינות מופלגת, שעה שהייתה נכונה לעונש מוסכם מחוץ לכותלי בית הסוהר, חרף העובדה שהנאשם ריצה מאסר בתיק אחר.

15. אף לגופה של ענישה בנסיבות המתוארות מעלה, עשויה הבקשה לפתיחת העונש המוסכם לחשוף את הנאשם עצמו לענישה מחמירה מעבר לזו שהתבקש על ידי הצדדים במסגרת ההסכמות.

16. כך ביחס לעבירת האיומים כלפי הרופא, מעבר לעובדה כי נסיבות הקשורות בביצוע העבירה מלמדות על התנהגות עזת מצח כלפי הרופא עת דרש ממנו אישור מחלה בדיעבד - עניין שלעצמו יכול להקים עבירה נפרדת - הרי שכאשר סורב איום בפגיעה ברופא, וכי הוא יודע כיצד לפעול כלפיו ולהביאו לכדי מעשה. בין יתר הפסיקה הנוהגת מצאתי להפנות לעפ"ג (מחוזי-ים) 24983-08-22 אחמד דויח נ' מדינת ישראל (נבו 15.12.2022) במסגרתו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לשנת מאסר בפועל. בפסק הדין בא בית המשפט באמירה כי יש להחמיר בעונשם של אלה המאיימים או פוגעים ברופאים שהם משרתי ציבור וזאת בין היתר בשל נפיצות התופעה -

"מעשה אלימות, פיזית או מילולית, הננקט כלפי רופא, פוגע פגיעה של ממש באינטרסים חברתיים רמי מעלה. כך, נפגע הצורך להגן על אנשי צוות רפואי, העמלים בהתמדה מדי יום ובעומס רב לספק לציבור את צרכיו החיוניים. כמו כן, נפגע הצורך לאפשר לאנשי הרפואה למלא את מלאכתם תוך תחושת ביטחון, ולהבטיח שיוכלו לגבש החלטות, גורליות לעתים, ללא מורא, במיוחד במציאות בה איומים עליהם ותקיפתם אינם נדירים. בנוסף, נפגעים כלל החולים, אשר הטיפול בהם נפגע כתוצאה מהצורך להקצות משאבים לצורך התמודדות עם מעשה העבירה ועם התוצאות הנובעות ממנו. בשל כל האמור נקבע בפסיקה באופן עקבי, כי לעבירות אלה נודעת חומרה מיוחדת, וכי מדיניות הענישה בגין היא מדיניות מחמירה (ראו: ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל, 6/2/2020; ע"פ 3877/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל, 9/1/2013; רע"פ 5458/12 ליכטמן נ' מדינת ישראל, 15/7/2012; ע"פ 2712/09 שמילוב נ' מדינת ישראל, 18/11/2009; ע"פ 3036/92 חמודה נ' מדינת ישראל, 24/11/1992)".

17. ביחס לעבירת הנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח בשכרות, הרי שמתחמי הענישה ככלל מתייחסים לנאשם בעל הרשעות קודמות וקובעים מתחמי ענישה הנעים החל ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל וכן לפסילת רישיון נהיגה לתקופה המתחילה בעונש המינימום ועד ל- 60 חודשים (ראו לדוג' ע"פ 5184/15 ילאו קניימר נ' מדינת ישראל (נבו) 27.7.2015), רע"פ 8261/14 לאחר מרדושי נ' מדינת ישראל (נבו) 8.12.2014, תת"ע (תעבורה מרכז) 10127-05-13 מדינת ישראל נ' קוגן סולומון (נבו) 8.6.2015).

18. כנסיבה לחומרה בעבירות בהן הורשע, יש לציין כי העובדה שהנאשם נתפס לא מנעה ממנו להמשיך בהתנהגותו והוא נהג לאורך תקופה ממושכת ללא רישיון נהיגה.

19. לכל האמור מעלה יש לצרף את העובדה שלחובת הנאשם עבר פלילי, ובשנים האחרונות הוא יוצא ונכנס את בתי הסוהר, כך שאין לומר שמיקום עונשו הינו בתחתית המתחם אלא לכל הפחות בחלקו האמצעי.

20. ניתן להתפלפל האם ביחס לעבירות הנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח יש להתייחס אליהם כאירוע אחד או אירועים נפרדים בהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו) 29.10.2014) שכן יכולים להיות נימוקים לכאן או לכאן - אירוע נפרד מבחינת זמן ומקום, אירוע נפרד מבחינת הנסיבות, אירועים סמוכים יחסית וכרוכים שניהם בנהיגה, היות הנאשם בתקופה מסוימת בחייו וכיוצ"ב. כך או אחרת, גם אם נקבע כי מדובר באירוע אחד, הרי שמתחם העונש יושפע מהנסיבות המשולבות ומהעובדה שחרף העובדה שנתפס זמן לא ארוך במיוחד קודם לאירוע, הוא שב ומבצע עבירות תוך שהוא מוסיף פשע על פשע ונוהג כשהוא שיכור.

21. ההרחבה שהובאה היא למעלה מן הצורך והיא נועדה על מנת לשקף להגנה כי בעת שקילת

הסדר הטיעון, חזקה שלקחו בחשבון שהנאשם עשוי להימצא כלא מתאים לעבודות שירות וכי את עונשו ירצה במאסר מאחורי סורג ובריח ממש. עוד חזקה עליהם בדבר שקלול הסיכויים והסיכונים שבניהול התיק וכי ההסדר כדאי מבחינת שיקולי ההגנה.

22. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד ביותר ביחס לגילו (יליד 1994) הכולל אחת עשרה הרשעות קודמות בעבירות שונות וביניהן עבירות אלימות, עבירות כנגד עובדי ציבור, החזקת סכין, הפרות הוראות חוקיות, עבירות רכוש, גניבת רכב, החזקת סמים לצריכה עצמית, ושלא לצריכה עצמית, איומים ועוד. רק לאחרונה (09/07/2023) נגזר דינו של הנאשם ל-18 חודשי מאסר בגין עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים, כך שקשה לומר שהנאשם עלה על דרך אחרת.

23. אף במבט על העבר התעבורתי של הנאשם ניתן לומר שביחס לאדם ללא רישיון נהיגה יש לו עבר מרשים, שכלל ארבע הרשעות בעבירות שונות שעיקרן נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח והוא אף ריצה מאסר בן שישה חודשים ויום בשל עבירה זו - **עניין נוסף המלמד על הענישה הנוהגת.**

24. **בנסיבות אלה, טובת הנאשם הינה היצמדות להסדר שבין הצדדים, הגם שמדובר בריצוי מלוא התקופה בפועל. חזקה על המאשימה ששקלה שיקוליה וכי נוכח הזמן שחלף, כמו גם נטילת האחריות מצידו של הנאשם ורצונו לצאת לדרך חדשה, יהא זה נכון לאמץ את הסדר הטיעון שבין הצדדים, וכך אעשה.**

פסילת הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה

25. כפי שצוין מעלה, בענייננו ישנו עונש פסילה מינימלי של שנתיים, נוכח הוראת סעיף 39 לפקודת התעבורה. ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מדינת ישראל (נבו 29.4.2013) חזר בית המשפט העליון על מושכלות יסוד בדבר המסוכנות הכרוכה בנאשמים הנוהגים תחת השפעת חומרים משני תודעה, ועל הצורך למצות עימם את הדין כמו גם לבחון בדווקנות האם קיימות נסיבות מיוחדות לחריגה מקביעת המחוקק -

..."

לגופו של עניין, מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא (ראו, לעניין זה, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.2.2013); רע"פ 3343/04 נפתז'י נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחר המחוקק

להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות.

14. עוד אציין, כי לדידי, אין כל יסוד לטענת בא-כוח המבקשת בדבר קיומה של סתירה, לכאורה, בין הוראת סעיף 39א לפקודת התעבורה לבין תיקון 113 לחוק העונשין. הגם שהמחוקק בחר להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו עונש פסילה מינימלי, הרי שהגבלת שיקול הדעת אינה מוחלטת ובהתקיים "נסיבות מיוחדות", מתאפשרת סטייה, לקולא, מעונש המינימום אותו קבע המחוקק, כאמור. עם זאת, וכפי שקבע השופט א' רובינשטיין ברע"פ 6443/12 לידסקי נ' מדינת ישראל, פסקה ו' [פורסם בנבו] (9.9.2012), הרי שאותן "נסיבות מיוחדות" אין משמען ניהולם של חיים נורמטיביים גרידא, דבר המצופה מכל אדם ואדם, אלא שנדרש דבר מה מעבר לכך".

26. בעפ"ת (מחוזי חי') 13860-04-18 דולב הירש נ' מדינת ישראל (נבו 27.5.2018) נדחתה בקשתו של חייל אשר מעד בפעם הראשונה בעבירה של נהיגה בשכרות ואשר רישיון הנהיגה שלו נפסל לשנתיים, וזאת בהעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה לקולא.

27. פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם לא רלבנטיות לשאלה שבפני כיוון שאלה לא עוסקים בעבירה של נהיגה בשכרות אלא בנהיגה ללא רישיון (רע"פ 9429/16 משה יפת נ' מדינת ישראל (נבו 13.12.2016), עפ"ת (מחוזי מרכז) 34558-11-21 סוליקו ניקולדזה נ' מדינת ישראל (נבו 31.12.2021)).

28. שתי טענות אשר נטענו על ידי בא כח הנאשם תפסו את תשומת ליבי. האחת כי המאשימה עצמה בטיעוניה לא באה בבקשה לפסילת רישיון הנהיגה לתקופה כה ממושכת, וכי אלמלא הבאתי את הדברים לדיון והסבתי תשומת לב הצדדים, הרי שהעניין כלל לא היה נלקח בחשבון ולא היה עומד לרועץ לנאשם. השני, כי הנאשם פעל במהלך התקופה האחרונה והוציא רישיון נהיגה, כך ששלילת הרישיון עבורו הינו עניין משמעותי והרה משמעות, גם בשל אורח החיים העברייני בו נהג עד כה.

29. זאת יש לאזן ביחס לקביעת המחוקק רציונל ברור, וכי הנאשם בהתנהגותו לימד כי הוא מסוכן לציבור. על מנת לתת ביטוי לדברים מחד, ולתת ביטוי לדרך בה אירעו הדברים במהלך הדיון בפני כמו גם חלוף הזמן, אאזן את תקופת הפסילה באופן שלא תגרום לפסילה מיידית של הנאשם מקבלת רישיון נהיגה ותאלצו לחזור על תהליך הוצאת רישיון הנהיגה מתחילתו.

30. למען הסר ספק, המאסר המותנה ועונש הפסילה המותנית שנגזרו על הנאשם בת"פ (שלום ב"ש) 47335-06-18 (07/03/2019) לא ברי הפעלה בעניינו, מאחר שלא הוכח כי הנאשם - עבר עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים - אלא רק כי נמצא בבדיקת שתן החומר הפעיל

של הקנאביס. יש משמעות לדרך בה מנוסח כתב האישום. יש משמעות באילו עבירות מבקשת המאשימה או מסכימים הצדדים שהנאשם יורשע.

סוף דבר

31. לאור כל האמור אני גוזר את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיקים אלה בהתאם לרישום שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של ארבעה חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם על עבירה של איומים, נהיגה ללא רישיון נהיגה או בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, או נהיגה בקלות דעת.

ג. קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/04/2025. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של ₪ 2,000 לד"ר נימר אלעוקה.

הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/04/2025 ויועבר לנפגע העבירה בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום. **המזכירות תעקוב.**

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ה. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 10 חודשים מיום שחרורו ממאסר. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים. תקופת הפסילה תימנה רק לאחר ההפקדה.

ו. פסילת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 12 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור הנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בשכרות או נהיגה בקלות דעת.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כא' טבת תשפ"ה, 21 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.